

الإصول الستة

نوسینی

شیخ محمد عبدالوهاب بن سلیمان

وہرگیڑانی

حارث المسلم السنی

نامیلکھی شہش بنچینہ کہ (الاصول الستة)

لہ نویسنی شیخی ئیام و مجددی ئیسلام تۆقینہری کافر و بیدعہ چیہ کان
پروخینہری شیرک گۆرپہ رستی و یاسا دەستکرده کان ھەلکەری ئالای جیھاد و
سەرخەری سونہ تی پیغەمبەران

شیخ محمدی کوری عبدالوہاب رەحمەت و رەزامەندی خوای گەورە برژیته
سەریدا و خوای گەورە بەھاورییہ تی پیغەمبەران و پیاوچاکان شادی بکات
ئیمەش لہ گەلیدا اللھم امین.

نوسینی : شیخ محمد کوری عبدالوہاب

ئامادە کردنی : کەنالی قریش

وەرگیران : حارث المسلم السني

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قال الشيخ - رحمه الله - : من أعجب العجائب وأكبر الآيات الدالة على قدرة الملك الغلاب ؛ ستة أصول بيّنها الله تعالى بياناً واضحاً للعوام فوق ما يظن الظانون ، ثم بعد هذا غلط فيها كثير من أذكىء العالم وعقلاء بني آدم إلا أقل القليل .

شیخ رحمه الله دهفه رمویت : لهسه یرترین سه رسو پهینه ره کان و گه وره ترینی ئایه ته کان که به لگه یه له سه ره هیژ و توانای پاشای خاوهن دهسه لات که (الله) یه شەش بنچینە یه که الله تعالی پونی کردۆته وه پونکردنه وه یه کی ئاشکرا بو نه خوینده واره کانیش لئی تیده گهن به جوړی له سه روی ئه و گومانه ی که گومان به ره کان گومانی پی ده بهن که چی له پاش ئه و پون و ئاشکرایه شدا زوړیک له زیره که کانی جیهان و خاوهن ئه قله کانی نه وه ی ئاده م تیتیدا به هه له چون ئیلا که میکی که م نه بییت.

الأصل الأول

إخلاص الدين لله وحده لا شريك له ، وبيان ضده الذي هو الشرك بالله ، وكون أكثر القرآن في بيان هذا الأصل من وجوه شتى ، بكلام يفهمه أبلد العامة ، ثم لما صار على أكثر الأمة ما صار ، أظهر لهم الشيطان الإخلاص في صورة تنقص الصالحين ، والتقصير في حقهم ، وأظهر لهم الشرك بالله في صورة محبة الصالحين واتباعهم .

بنچینہ ی یہ کہم

ئیخلاص کردنی دین بو الله تعالیٰ به بی پر یاردانی هیچ هاوبه شیک بو ی وه پونکهره وه ی دژه که ی که هاوبه ش دانانه بو الله وه زوربه ی قورئان ئهم بنچینه یه ی پونکردوته وه به شیوه یه ک که گیلترینی خه لکی لی تیده گات به لام کاتی ئه وه ی به سهر ئومه تدا هات که به سهری هات شهیطان ئیخلاص و (ته وحیدی) واپشانیان دا که ئیخلاص بریتیه له کهم کردنه وه ی پیزی پیاوچا کان و که مته رخه می کردنه له مافه کانیاں وه شهیطان هاوبه ش دانان به خوای واپشانیان دا که ئه وه خو شو یستنی پیاوچا کان و شوین که وتنی پیاوچا کان.

الأصل الثاني

أمر الله بالاجتماع في الدين ونهى عن التفرق فيه ، فبين الله هذا بياناً شافياً تفهمه العوام ، ونهانا أن نكون كالذين تفرقوا واختلفوا قبلنا فهلكوا ، وذكر أنه أمر

المرسلين بالاجتماع في الدين ونهاهم عن التفرق فيه . ويزيده وضوحاً ما وردت به السنة من العجب العجاب في ذلك ، ثم صار الأمر إلى أن الافتراق في أصول الدين وفروعه هو العلم والفقه في الدين ، وصار الأمر بالاجتماع في الدين لا يقول به إلا زنديق أو مجنون !

بنچینه ی دووهم

الله فهرمانی کردوه به کۆبونه وه له سه ره ئه ساسی دین و نه هی کردوه له پارچه پارچه بوون ، الله ئه مه ی به پرون کردنه وه یه کی زۆر پرون پرون کردۆته وه که که سی عه وام یش لێی تێده گات ، وه نه هی لێکردوینه که وه ک گه لانی پێشووتر بین که بوونه چه ند به ش و پارچه پارچه بوون و به شیوه یه ش له ناوچون ، وه الله باسی کردوه که فهرمانی کردوه به موسلمانان کۆبینه وه له سه ره دین و نه هی لێکردون له پارچه پارچه بوون له دیندا وه ئه وه ی زیاتر ئه م بنچینه یه پرون ده کاته وه سونه ته که له سه یرترینی سه ره سوپه ی نه ره کانه له بابه ته دا ، پاشان له گه ل ئه وه شدا وای لێهات پارچه پارچه بوون و ناکوک بوون له بنچینه کانی دین و لقه کانی (ناویان لێ ناوه) به زانست و تێگه یشتن له دین (وه ک حیزبه به ناو ئیسلامیه کان که به ناوی تێگه یشتن له دین و له واقع سه دان و هه زاران حیزبی پریده یان به ناوی ئیسلامه وه دامه زراند وه وه کو سو فیه کان سه دان ته ریه تیان داهینا وه وه کو مه دخه لیه به ناوسه له فیه کان ده یان بال و لق یان داهینا و ئومه تیان به خو یانه وه مه شغو ل کرد) ، وه وای لێهات ئه گه ر بلیی با فه رمان کردن به کۆبونه وه له سه ردین

بیت دەلێن کەس ئەم قسە یە ناکات ئیلا زندق و شیت نەبیت ! (پێک وە ک ئیستا کاتی موهیدان داوا دەکەن کە موسلمانان هەست با ئیسلام بگەڕێنێنەو و بۆ حوکم و جیهان فەتح بکەین و کۆبێنەو و لەسەر ئیسلام ئەوا مەدخەلی پیت دەلێت خەوارج و ئیخوانی پیت دەلێت ئەشکەوتی و عەلمانی پیت دەلێت ئیرهاب و سوفی پیت ئەلێت بە کرێگراوی ئنگلیز ...هتد)

الأصل الثالث

أن من تمام الاجتماع : السمع والطاعة لمن تأمر علينا ، ولو كان عبدا حبشيا ، فبين الله (هذا بيانا شافيا كافيا بوجه من أنواع البيان شرعا وقدرًا ، ثم صار هذا الأصل لا يُعرف عند أكثر ممن يدعي العلم فكيف العمل به ؟!

بنچینه ی سییهەم

لە تەواویەتی کۆبونەو و لەسەر دین : بریتیە لە بیستن و گوێپرایەلی بۆ ئەو ئەمیرە فەرماندارە بەسەرمانەو ، ئەگەر چی بەندە یەکی حەبەشیش بێ ، (سمع و طاعة بۆ ئەمیری باوەرداران دەکریت جا ئەو ئەمیرە چاکە کار بیت یان تاوانبار (لێرەدا سەرکردە عەلمانی و بەعسی و شیوعی و مولحید و دیموکراسیەکان بە ئەمیری باوەرداران هەژمارناکریڤ چونکە الله فەرمویت : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ) ئەو کەسانە ی کە ئیانتان هیناوە گوێپرایەلی خواو گوێپرایەلی پیڤەمبەری خوا بکەن (صلی الله علیه وسلم) وە ئەو کاربەدەستانە ی کە لە خۆتان و موسلمانان. کەواتا ئەگەر لەخۆمان نەبوون

موسلمان نین چونکه ئیمە ی موسلمان ئەوانەین که الله لەسەرەتای ئایەتە که پونی کردەووە بۆمان که ئەوانەین گوێپرایەلی الله و رسولە که ی دەکەین ، بەلام ئەگەر سەرکرده کهش وه ک ئیمە گوێپرایەل نه بیئت بۆالله و رسولە که ی ئەوا لە ئیمە نیه و له کافرانە چونکه الله فەرمویەتی : قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ئە ی محمد (صلی الله علیه وسلم) واتا : پێیان بفەرما : گوێپرایەلی خواو پیغەمبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) بکەن. [فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ (۳۲)] جائەگەر پشتیان هەڵکرد لە گوێپرایەلی خواو پیغەمبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئەووە خوا ی گەورە کافرانی خۆش ناوی . الله ته کفیریانی کرد بەهۆی پشت هەڵکردنیا ن لە گوێپرایەلی الله و رسولە که ی که واتا وهلی امر دەبیئت لەخۆمان بیئت نه ک پشتی هەڵکرد بیئت لەشەری الله پیغەمبەری خۆشەویست زیاتر پونی کردۆتەووە فەرمویەتی : ولو استعمل علیکم عبد یقودکم بکتاب الله، فاسمعوا له وأطیعوا . (مسلم، صحیح مسلم، کتاب الإمارة) ئەگەر بەنده یه ک بوووە کاربەدەستان بەکتابی خوا بردنی بەپێوه ئەوا بیستن گوێپرایەلی بکەن . که واتا پیغەمبەری خوا وهلی امری دیاریکردووە که سەرکرده ی موسلمانان ئەوکه سەیه حوکمه که ی تەنها قورئانە جائیز خۆی تاوانبارە یان چاکەکار ئەووە هەر بەسەرکرده ی شەری حساب ئەکریت مادام دەستورە که ی تەنها ئیسلامه ، نه وهوی که شەرحی موسلمی کردووە لەشەرحی ئەم فەرمودەیه وتویه تی : پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) فەرمانی کردووە بە گوێپرایەلی وهلی امر ئەگەرچی بهو سیفەتە ناشرینه ش بیئت مادام بەکتابی خوا دەمان بەن بەپێوه ، زانایان فەرمویانە مادام دەستگرتون بە

ئیسلام و بانگه‌وازی ده‌که‌ن بۆ کتابی خوا ئه‌وا له‌سه‌ر هه‌ر حال و باریک‌دا‌بن له‌ نه‌فس و په‌وشتی خۆیا‌ندا به‌هۆی ده‌رکه‌وتنی هه‌له‌ و تاوان لێیان ده‌رناچین به‌لکو ئامۆژگاری ده‌کرین. (شرح مسلم للحدیث رقم ۱۲۹۸) ، که‌واتا ده‌بی حاکمه‌که‌ موسلمان بی ده‌ستگرتوبی به‌ ئیسلام نه‌ک به‌ دیموکراسی وه‌ بانگی خه‌لک بکات بۆ کتابی خوا و خه‌لکی به‌ کتابی خوا بیاته‌ پێوه‌ نه‌ک به‌ کتابی انگلیز و یهود و گا‌وره‌کان و مولحیده‌کان وه‌ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمویه‌تی : " إن هذا الأمر في قریش، لا يعاديهم أحد إلا كبّه الله في النار على وجهه ما أقاموا الدين " واتا : ئەم فه‌رمانه‌ (سه‌رکردایه‌تی یه‌) له‌ناو قورپه‌یشه‌ (بۆ قورپه‌یشه‌) هه‌یج که‌س نیه‌ دژایه‌تیان بکات (له‌سه‌ر سه‌رکردایه‌تی) مادام دین ده‌به‌ن به‌پێوه‌ ئیلا ئه‌وکه‌سه‌ الله له‌سه‌ر ده‌م وچاوی ده‌بیاته‌ ناوئاگری دۆزه‌خه‌وه‌ ، ئیمامی علی په‌زای خ‌وای لی بی فه‌رمویه‌تی : مافه‌ له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتدار حوکم بکات به‌دابه‌زی‌نراوه‌که‌ی خوا وه‌ ئەمانه‌ت به‌جیی خۆی بگه‌یه‌نیت جائه‌گه‌ر وایکرد ئه‌وه‌ ئه‌وکه‌ته‌ مافه‌ له‌سه‌ر موسلمانان بیستن و گوپرایه‌لی بکه‌ن وه‌ وه‌لامی داواکاریه‌کانی بده‌نه‌وه‌. الطبري في تفسيره ۴۹۰/۸ ط ، که‌واتا بیستن وگوپرایه‌لی ته‌نها بۆ پێشه‌وايه‌کی موسلمانانه‌ که‌ پابه‌نده‌ به‌ حوکمی الله و پ‌سوله‌که‌ی سه‌رکرده‌ی کافر و عه‌لمانی ناگریت‌ه‌وه‌ چونکه‌ خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوه‌ کافر گه‌وره‌ بیت به‌سه‌ر موسلمانانه‌وه‌ ، الله فه‌رمویه‌تی : وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا (۱۴۱) واتا : هه‌رگیز خ‌وای گه‌وره‌ پێگه‌نادات کافران زāl بن به‌سه‌ر باوه‌رداراندا. به‌لام به‌داخه‌وه‌ خه‌لکانی‌ک به‌ناوی سه‌له‌فیه‌ته‌وه‌ کافرانیان

کردۆته گهوره و سه رکرده به سه ر موسلمانانه وه له کاتی کدا رسول الله صلی الله علیه وسلم فه رمویه تی : لَا تَقُولُوا لِلْمُنَافِقِ سَيِّدٌ فَإِنَّهُ إِن يَكُ سَيِّدًا فَقَدْ أَسْخَطْتُمْ رَبَّكُمْ عَزَّ وَجَلَّ) واتا : به مونا فیک مه لێن گه وره م چونکه نه گه ر مونا فیک گه وره تان بێت نه و خواتان له خۆتان تو په کردوه (صححه الألبانی فی "السلسلة الصحيحة" (۳۷۱) نه ی نه گه ر به عه لمانی و کافر بلێن گه وره و سه رکرده و وه لی امر ئاخۆ ده بێت خوا چۆن لێیان تو په بێت و چۆن غه زه بمان لێ بگریت نه ی به ناوسه له فیه به کری گه راوه کانی عه لمانیه ت) الله ئه م بنچینه یه ی به جوانترین و پونترین شیوه و جو ره کانی پونکردنه وه به شهرع و به به قه در پونی کردۆته وه ، پاشان له گه ل نه وه شدا وای لیهاتوه زۆری له وانه ی خویان ده دهنه پال زانست له م بنچینه شاره زانین ئاخۆ ئیتر ده بی چۆن کاری پی بکه ن ؟! (وه ک مه دخه لیه به ناوسه له فیه کان که به حساب له م بابه ته تی گه شتون که چی هه رچی کافر و عه لمانیه کردویانه به امیری موسلمانان به لام کاتی موسلمانیک له شوینی حوکم ده گرێته ده ست نه وان خرو جی لێ ده که ن و دزایه تی ده که ن و هاوسه نگه رده بن له گه ل بیدینه کان و سمع و طاعه ی نه و موسلمانانه ناکه ن که حوکم به شهرعی خوا ده کات و بو ته ده سه لاتدار به سه ر شاری یان ده وه له تی به لکو لای نه وان ته نها پێگای په رله مانی شیرکی حاکم دیاری نه کات به لام نه گه ر به پێگه ی شهرعی بیه حاکمی موسلمان نه وان پیت ده لێن خه وارج وه که ده سه لاتیش بگریه ده ست سمع و طاعه ی موسلمان ناکه ن چونکه نه وان وا دورست کراون ته نها سمع و طاعه ی کافر و عه لمانی بکه ن)

الأصل الرابع

بيان العام والعلماء ، والفقه والفقهاء ، وبيان من تشبه بهم وليس منهم . وقد بين الله هذا الأصل في أول سورة البقرة من قوله : ﴿ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ ﴾ (البقرة: من الآية ٤٠) ، إلى قوله قبل ذكر إبراهيم - عليه السلام - : ﴿ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا ﴾ (البقرة: من الآية ١٢٢) كآلية الأولى ، ويزيده وضوحاً : ما صرّحت به السنة في هذا من الكلام الكثير البين الواضح للعامي البليد ، ثم صار هذا أغرب الأشياء ! وصار العلم والفقه هو البدع والضلالات ، وخيار ما عندهم : لبس الحق بالباطل ! وصار العلم الذي فرضه الله على الخلق ومدحه ، لا يتفوه به إلا زنديق أو مجنون ! ، وصار من أنكره وعاداه وجدّ في التحذير عنه ، والنهي عنه ؛ هو الفقيه العالم !! .

بنچینہ کی چوارہم

پونکردنہ وہی زانست و زانا ، تیگہ یشتن و تیگہ یشتوان ، وہ پونکردنہ وہی ئەوانە ی خویان بەوانە وہ دەشوبهینن و بەلام لەوان نین ، الله ئەم بنچینہ یه ی پون کردۆتەوہ لەسەرەتای سورەتی البقرہ ئایەتی ٤٠ بۆ ٤٧ فەرمویەتی : يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ (٤٠) وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ (٤١) وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٤٢) وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ (٤٣)

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (٤٤)
 وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ (٤٥) الَّذِينَ يَظُنُّونَ
 أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُم إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (٤٦) يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي
 أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ (٤٧) واتا : ئە‌ی نه‌وه‌کانی ئیسرائیل
 یادی ئە‌و نعیمة‌تانه‌ی من بکه‌نه‌وه‌که‌ پ‌ژاندم به‌سه‌رتاندا، که‌ پی‌غه‌مبه‌ر و کتابم بو
 ناردن و له‌ فیرعه‌ون پ‌زگ‌ارم کردن، وه‌ جو‌ره‌ها نعیمة‌تی تر وه‌ وه‌فاتان هه‌بی
 به‌رامبه‌ر به‌و په‌یمانه‌ی که‌ به‌متنان داوه‌ که‌ شوین محمد صلی الله علیه وسلم
 بکه‌ون کاتی‌ک که‌ دیت منیش ئە‌و ئە‌جرو پاداشتانه‌ی که‌ وه‌عدم پی‌ داون بو‌تان
 جیبه‌جی ئە‌که‌م و لی‌تان رازی ده‌بم و ده‌تانخه‌مه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ وه‌ به‌تاک و ته‌نها له‌
 من بترسین. وه‌ ئیمان بینن به‌و کتابه‌ که‌ قورئانی پی‌روژه‌ بو‌م دابه‌زاندوون که‌
 به‌راستدانه‌ری ته‌ورات و ئینجیله‌ که‌ خو‌تان پی‌تانه‌ . وه‌ مه‌بن به‌یه‌که‌م کافرێک له‌
 به‌نی ئیسرائیل که‌ کوفر بکه‌ن به‌ قورئانی پی‌روژیان به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله
 علیه وسلم وه‌ ئایه‌ته‌کانی من مه‌فرۆشن به‌ نرخیکی که‌م و بو‌ دونیایه‌کی که‌م (که‌
 ئە‌گه‌ر هه‌موو دونیایش بی‌ت هه‌ر که‌مه‌) به‌تاک و ته‌نها ته‌قوای من بکه‌ن و له‌ من
 بترسین. وه‌ حه‌ق و باتل تیکه‌ل مه‌که‌ن و سه‌ر له‌ خه‌لک مه‌شیوین و حه‌ق
 مه‌شارنه‌وه‌ که‌ ناردنی محمد و صلی الله علیه وسلم ئیمان هه‌ینانه‌ پی‌ی له‌ کاتی‌کدا
 که‌ ئە‌زانن محمد پی‌غه‌مبه‌ری خواجه‌ی صلی الله علیه وسلم. وه‌ دوا‌ی ئە‌وه‌ی که‌
 موسلمان ئە‌بن نو‌یژ بکه‌ن و زه‌کات بدن وه‌ له‌گه‌ل ئە‌و که‌سانه‌ی که‌ ئە‌چنه‌ رکوع
 به‌ جه‌ماعه‌ت بچنه‌ رکوع واته‌ : نو‌یژه‌کان به‌ جه‌ماعه‌ت ئە‌نجام بدن ، ئایا ئیوه‌

فەرمان ئە کەن بە خەلکی بە چاکە و ئیمان هێنان و نوێژو پۆژوو وە خۆتان لەبەر ئە کەن و خۆتان نایکەن لە کاتی کدا ئیوه کتاب ئە خویننه وەو لە کتابه که دا ئەو شتانه ی تیا به ئە ی بۆ عاقل نابن و تیناگەن . وە پشت به صەبر گرتن و نوێژ کردن بیهستن لە سەر چاکە، وە به پراستی نوێژ زۆر گەوره و قورسه تەنها لە سەر که سانیك نه بێ که خاشع و ملکه چی فەرمانی خوای گەورەن

ئەو که سانه ی که یه قینیان هه یه و ئەزانن ئە گەن به پەروەردگاریان وە هەر بۆ لای ئەویش ئە گەڕینه وە. [دیسانه وە ئە ی نه وە کانی ئیسرا ئیل یادی ئەو نیعمه تانه ی من بکه نه وە که پزاندەم به سەرتاندا لە ناردنی پیغه مبه ران و دابه زاندنی پەرتوکه کان و رزگار کردنتان لە دەستی فیرعه ون وە من فەزلی ئیوه م دا به سەر هه موو جیهاندا (جیهانی سەرده می خۆیان)، ئە مه کاتیك که ئیاندەر بوون و شوین پیغه مبه ره که یان صلی الله علیه وسلم که وتبوون (به لام دوا ی ئەو ه ی که محمد هات صلی الله علیه وسلم ئەو ه باشت رین ئوممه ت ئوممه تی پیغه مبه ره صلی الله علیه وسلم وە کو خوای گەوره ئە فەرمووی: کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ (آلِ عِمْرَانَ : ۱۱۰) واتە: ئە ی موسلمانان ئیوه باشت رین ئوممه تن که هات بیتن بۆ خەلکی .)

وە سونه تی رسول الله صلی الله علیه وسلم زیاتر پونی دە کاته وە به پرون کردنه وە یه کی پون که که سانی عه وام و لاواز لێی تیده گات ، پاشان وای لیهات ئە مه بیت به نامۆترین شت ، وە زانست و فقه بوو به بیدعه و

گومرای (لای خەلک) ، وه هەلبژێردراوین شت لایان بریتی بوو : له پۆشینی هەق به ناهەق ، وه ئەو زانستە ی که الله فەرزی کردوه له سەر دروستکراوه کانی وه الله وه سفی (ئەو زانستە ی) کردوه ، (لای زۆربە ی خەلکی وای لێهاتوه ئەو ی) بهو زانسته قسه بکات (پێی ده لێن) زندیق یاخود شیت !، وه وای لێهاتوه ئەو ی دژایه تی و ئینکاری (لهو زانسته ئە کات) ، و نه هی ده کات لهو ی خەلکی فیری بن ، بهو که سه ده لێن فه قیه و زانا !!! (وه ک حالی ئیستامان که ئەو ی باسی زانستی ته وحید و کوفر به طاغوت و ته کفیر بکات پێی دهوتری خه وارج و ته کفیری وه ئەوانه شی دژایه تی ئەم علمه ده که ن پێیان دهوتری زانای ئومهت و علامه به لام زانای سولتهن و عمالهت بو کوفر ده که ن نه ک عه لامه ن به لکو به لعامی کوری باعورپان له دژایه تی هەق و سه رخستنی دوژمنانی خوا به سه ر موسلمانان)

الأصل الخامس

بيان الله سبحانه للأولياء ، وتفريقه بينهم وبين المتشبهين بهم من أعدائه المنافقين والفجار . ويكفي في هذا آية (آل عمران) ، وهي قوله تعالى : ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ ﴾ (آل عمران: ٣١) ، والآية التي في المائدة وهي قوله تعالى : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ ﴾ (المائدة: من الآية ٥٤) ، وآية في سورة يونس وهي قوله : ﴿ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ * الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴾ (يونس: ٦٢-٦٣) ، ثم صار الأمر عند أكثر

من يدعي العلم وأنه من هُداة الخلق ، وحفاظ الشرع ، إلى أن الأولياء لا بد فيهم من ترك اتباع الرسول ، ومن اتبعه فليس منهم ! ولا بد من ترك الجهاد ، فمن جاهد فليس منهم ! ولا بد من ترك الإيمان والتقوى ! فمن تقيد بالإيمان والتقوى ، فليس منهم ! يا ربنا إن نسألك العفو والعافية ، إنك سميع الدعاء .

بێچینە ی پێنجەم

پرو نکردنەوێی الله سبحانه وتعالى بۆ دۆسته کانی خۆی ، و جیاوازی کردنی له نیوان دۆسته کانی خۆی له گەڵ ئەوانە ی دوزمنی الله ن و مونا فیک و خراپکارن که دۆستی خوانین و خۆیان به دۆستانی خوا ده شو بهینن ، وه ئەو ههش به سه (که دۆستانی خوا به م ئایه ته بناسیته وه که خوا فه رمویه تی) له سورە تی (ال عمران): قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ {سورة آل عمران، الآية: ۳۱} واتا : ئە ی محمد پێیان بلی ئە گەر ئیوه خواتان خۆشه ویت شوین من بکه ون ئەو کاته خوا خۆشتانی ئە ویت (که واتا اولیاء الله ئەو که سه نیه جامانه ی سه وز و کراسی سه وزی پۆشیوه به لکو اولیاء ی خوا ئەوانه ن که شوین سونه تی رسول الله صلی الله علیه وسلم که وتون و له سه ر پێگای هاوه لان وتابعین ده پۆن) وه ئایه تی سورە تی المائده که خوا فه رمویه تی : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ . واتا : (ئە ی باوه رداران هه ر که سیك له ئیوه له دینه که ی خۆی پاشگه ز بیته وه هه لگه پریته وه ئەو هه وای گه وره زه ره ر و زیانی پێناگات، به لکو خوای گه وره ئیوه له ناو ئەبات و که سانیکی تر دینی که

خوای گەورە ئەو کەسانە ی خوڤ ئەوێ وە ئەوانیش خوای گەورە یان خوڤ ئەوێ) ، وە ئایەتی سورەتی یونس کە خوا فەرمویەتی : **أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ . وَاَتَا:** (وە ئاگادار بن و بزائن کە بەراستی ئەولیاو دۆستان و خوڤەوستانێ خوای گەورە هیچ ترسیکیان لەسەر نیە لە داها توویاندا).

پاشان شتە کە وای لێهات لەلای زۆربە ی ئەوانە ی بانگەشە ی زانست ئەکەن وە خوڤان بەهیدایە تراو دەزائن وە خوڤان بە پارێزەری شەرع دەزائن ، کەچی وادەزائن دۆستی خوا دەبێت ئیلا وازبەهێنێت لە شوینکەوتنی پێغەمبەرەان ، (وەک ئیستا کابرای سوڤی خوڤی پێی اولیایێ خوا یە کەچی ئایەت و فەرمودە کاری لێ ناکات ئیلا قسە ی شیخە کە ی بۆیە شیخ دەفەرموێت) ، وە ئەوە ی شوین پێغەمبەرەان دەکەوێت بە دۆستی خوای نازائن ، وە وای دەبینن پێویستە واز لە جیهاد کردن بهێرێت ، (ئەوە ی جیهاد بکات بە تەکفیری و خەوارج و دوژمنی خوای دەزائن بۆیە) ئەوە ی جیهاد بکات دۆستی خوا نیە (لای ئەوان) ، وە بە پێویستی دەزائن واز لە ئیمان (تەوحید) و لە خوا ترسی بهێرێت ، ئەوە ی لە خوا بترسێت و ئیماندار بێت (موەحیدبێت) ، ئەوان بە دۆستی خوای نازائن ، ئە ی خوا داوای لێخوڤبون و پارێزراو بونت لێ دەکەین ، تۆ بیسەری دوعاکانی.

الأصل السادس

ردُّ الشبهة التي وضعها الشيطان ، في ترك القرآن والسنة ، واتباع الآراء والأهواء المتفرقة المختلفة ، وهي : أن القرآن والسنة لا يعرفهما إلا المجتهد المطلق ؛ والمجتهد هو : الموصوف بكذا و كذا ، أوصافاً لعلها لا توجد تامة في أبي بكر وعمر ! فإن لم يكن الإنسان كذلك ؛ فليُعرضْ عنهما فرضاً حتماً لا شك ولا إشكال فيه ، ومن طلب الهدى منهما ؛ فهو إما زنديق ، وإما مجنون ، لأجل صعوبة فهمهما !! فسبحان الله وبحمده : كم بين الله سبحانه شرعاً وقَدَرًا ، خلقاً وأمرًا في رد هذه الشبهة الملعونة من وجوه شتى ، بلغت إلى حدِّ الضروريات العامة ❏ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ❏ (الأعراف: من الآية ١٨٧)، ❏ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ * إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ❏ ، إلى قوله : ❏ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ❏ (يس: ٧-١١) .

بنچینہ ی شہ شہم

وہ لامی تھو گومانہ ی کہ شہیطان دہیخاتہ سہر زمانی دُستہ کانی خوی ، لہ وازہینان لہ قورئان و سونہت ، بُو شوینکہ و تنی بیروپراو بُوچونہ کان کہ ناکوک و جیاوازین ، گومانہ کہ شیان (لہ وازہینان لہ قورئان و سونہت تھوہیہ) کہ دہلین : قورئان و سونہت کہ س لی نازانیت ئیلا زانیہ کی مجتہدی پدھا و تہواو نہ بیت وہ مجتہد و ہسف کراوہ کہ دہبی تھو مہرج و و ہسفانہ ی تیداییت کہ مہرجانیکیان داناوہ بُو مجتہد کہ تھو مہرج و و ہسفانہ بہ تہواوی لہ ابو بکر و

عمریشدا نیه ، (سبحان الله پێک ئەمپۆی ئیمە وایە کابرای گۆرپەرستی
 موشریک ئایەت و فەرمودە ی بۆ دەبە ی که کوفر و شیرکه هاواربکه یته مردوان
 یە کسەر پیت دەلێت خوۆ توۆ عالم نیت وا ئایەت دەهینیتەو وە توۆ بوۆت نیه بلێی
 ئەمە شیرکه چونکه ئیمە ناتوانین تەفسیری قورئان بکهین ولێی تیگهین ئەو
 تەنها ئیشی زانا مجتهدەکان یان وەک مەدخەلیە خەلەفیەکان سەدان ئایەت و
 فەرمودەیان بۆ بیه لەسەر کوفری طاغوتان خیرا پیت دەلێت خوۆ توۆ عالم نیت و من
 قسە لە عالم وەرئەگرم ئەمە پێک وەک ئەو وایە بلێت من قسە ی خوام ناوی قسە
 احبار و پهبانم ئەو ی ، سبحان الله بۆ پەدکردنەو ی ئایەت و سونەت ئەو
 گومانەیان هەیه ئەهلی باطل) جادەلێن ئەگەر مرووف ئەو مەرج و وەسفانە ی
 تێدانەبوو ، ئەوا باپشت هەلکات لە کتاب و سونەت وە پێویستیشە وابکات و
 گومان ی تێدان ی ، وە دەلێن ئەو ی بەدوای هیدایەت بگەریت لەقورئان و سونەت
 ئەو یان زندقە ، یان شیتە ، چونکه تیگەشتن لەکتاب و سونەت زۆر قورسە !!
 ئای سبحان الله و سوپاس بۆ خوا الله چەند جوان پونی کردۆتەو بە شەرع و بە
 قەدەر ، بەدروستکردن و فەرمان کردن پەدی ئەم گومانە ی داووتەو لە چەند
 رویەکەو ، که گەشتۆتە ئاستی پێویستیه کان که پێویستە تەواوی خەلک بیزانیت
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (الأعراف: من الآية ١٨٧) بەلام زۆربە ی خەلک
 نازانن (الأعراف: ١٨٧) ، الله فەرمویەتی (لەپەدی ئەو کەسانە ی که دەلێن ئیمە
 ناتوانین لە قورئان تی بگهین) : (لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ * إِنَّا
 جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ * وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ

سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ * وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ * إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ}. [سورة يس، الآيات: ٧ - ١١]. واتا : وه وته و سزا له سهر زۆربه ی کافران جیبه جی بوو ئەوان ئیان ناهین و له سهر کوفر ئەمرن . وه له پیش و پاشیاندا بهربه ستمان داناوه بو ئەوهی که ئیان نههینن له بهر ئەوهی شایه نی ئیان هینان وه په رده شان داوه به چاویاندا تا حق نه بینن وه ئەوان ئەو حه قه که له لایه ن خوای گه وره وه هاتوو نایبینن و سودی لی نایبین، توشی شه وکویری و چاوئیشه یان ده کهین. یه کسانه بو ئەوان ئایا ئاگاداریان بکه یته وه یان نا ئەوان ئیان ناهینن، چونکه خوای گه وره مۆری داوه به سهر دلیاندا. ته نها ئاگادار کردنه وهی تو که سانیك سوودی لی ئەبینن که شوینی ئەو زیکره که وتوون که قورئانی پیروژه، وه له خوای گه وره ئەترسین له نهینیدا ، وه موژده بده بهو که سانه به لیخوشبوونی خوای گه وره و ئەجرو پاداشتیکی زۆر باش و جوان و چاک .

آخِرُهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.